

Aile İçi Şiddette Daha İyi Koruma

Şiddetten Koruma Yasası'na dair Bilgiler

İçindekiler

Aile içi şiddet: Bir toplumsal sorun	4
Aile içi şiddetin mağdurları için ne gibi hukukî koruma mevcuttur?.....	4
Şiddetten Koruma Yasası Neleri Düzenler?.....	6
Hangi Mahkeme Yetkilidir?.....	6
Konutun tahsis edilmesi: Fail gider, mağdur(lar) kalabilir	6
Koruyucu Talimatlar	7
Hangi kanıtlar mevcuttur?.....	8
Acil Koruyucu Talimatlar	9
Mahkemenin kararı nasıl eyleme geçirilir?	10
Mahkeme talimatları ihlal edildiği takdirde neler olur?	10
Bir avukatın sürece dahil edilmesi zorunlu mudur?	11
Mahkemenin bilgilendirme yükümlülüğü	11
Çocuklar	11
Şiddetten Koruma Yasası uyarınca kararlaştırılan talimatlar velâyet ve çocukla şahsî münasebet açısından ne anlama gelir?	12
Maruz kalan kişi yabancı uyruklu ise?.....	12
Şiddetten Koruma Yasası Kadın Sığınma Evlerini Gereksiz mi Kılmaktadır?.....	13
Aile içi şiddete maruz kaldığınızda size kimler yardımcı olur?	14
Ek	
Şiddetten Koruma Yasası – GewSchG.....	15
Medenî Kanun'dan Alıntı	17
Ceza Kanunundan Alıntı	18

Önsöz

Şiddete maruz kalan kişinin – kadın, erkek veya çocuk olsun - korunması gerekir. Kendi hanesinde dövülen veya aşağılanan kişinin korumaya bilhassa ihtiyacı vardır.

Gerekli korumayı temin etmek, politikanın görevidir. Federal Hükümet bu görevini ciddiye almaktadır. Şiddetten Koruma Yasası ile şiddetle genel anlamda ve özellikle aile içi şiddetle mücadele etmek için merkezî konumda olan hukukî şartlar yaratılmıştır. Özellikle “Vuran gitmek zorundadır – mağdur, müşterek konutta kalır” ilkesi hukukumuzda kapsamlı bir şekilde yerleşmiştir. Günümüzde mağdurların kendi kendini koruması ve alışmış oldukları konutlarından ayrılması, çevrelerinden uzaklaşması artık beklenmemektedir. Mağduru koruma hukuku, ceza hukuku ile birlikte failere şunu göstermektedir: Devlet, şiddete kesinlikle göz yummaz, kendi dört duvarınız arasında da olsa şiddet kabul edilmez.

Şiddetten Koruma Yasası etkin bir şekilde uygulanmakta olup halk tarafından kabul görmektedir. Bu gayet memnun edici olmakla birlikte henüz görevlerin tamamlandığı anlamına gelmemektedir. Yasama çok etkili olabilir, ancak bunu yalnız başına başaramaz. Yasaların hayata geçirilmesi, yaşama doldurulması gerekmektedir.

Aile içi şiddetin sözkonusu olduğu vakalarda polis tarafından alınan destekleyici önlemler ve yasayı bilen ve uygulamak zorunda olanlara yönelik eğitimlerle bu gerçekleşmektedir. Aynı zamanda polis, yargı, gençlik daireleri, kadın sığınma evleri ve danışma merkezleri arasında işbirliği sağlayarak, sığınma evlerinde veya diğer uygun mekânlarda yeterli miktarda yer bulundurarak ve mağdurlara danışma hizmeti vererek bu hedefler yerine getirilmektedir. Federal Hükümet, şiddetle mücadele konusunda çok yönlü çalışmayı tercih etmektedir.

Günümüze dek bu yaklaşım iyi sonuçlar getirdiğinden ötürü bu yolda devam etmek istiyoruz. Çünkü şiddete maruz kalan kişilerin etkin bir şekilde korunması ve daha fazla şiddet vakasının engellenmesi ancak hep birlikte çaba gösterdiğimiz takdirde mümkün olacaktır.

Dr. Kristina Schröder
Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençlerden
Sorumlu Federal Bakan

Sabine Leutheusser- Schnarrenberger
Federal Adalet Bakanı

Aile içi şiddet: Bir toplumsal sorun

Bedensel ve ruhî şiddet çoğunlukla kişinin yakın çevresinde, yani “evde” yaşanmakta, mağdurların çoğu için ne yazık ki günlük yaşamlarının bir kısmını oluşturmaktadır. Aile içi şiddet ağırlıklı olarak kadınlara karşı, eşleri veya eski eşleri tarafından uygulanmaktadır. 16 ile 85 yaş arasındaki kadınların yaklaşık yüzde 25 i, beraberliklerinde şiddet yaşadıklarını ifade etmektedir. Aile içi şiddete maruz kalan kadınların üçte ikisi bunun ağır veya çok ağır bedensel ve/veya cinsel şiddet olduğunu, üçte biri ise hafif ve orta derecede bedensel şiddet yaşadığını belirtmiştir. Bu veriler, Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençlerden Sorumlu Federal Bakanlık tarafından yaptırılan “Almanya’da Kadınların Yaşam Durumu, Güvenliği ve Sağlığı” başlıklı araştırmanın 2004 de yayınlanan sonuçlarından görülmektedir. Araştırmanın sonuçları, şiddetin toplumun her sınıfında ve tüm etnik gruplarda yaşandığını göstermektedir. Özellikle kadınlar, ayrılma dönemlerinde çok yüksek bir risk ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Bundan dolayı bu tür şiddete maruz kalanların –çoğunlukla kadınlar ve çocuklar- korunmasının geniş bir destek sistemi oluşturarak güvence altına alınması gerekmektedir. Söz konusu şiddet, toplumumuzca uzun süre ciddiye alınmamış ve bir tabu haline getirilmiştir. Halen günümüzde dahi bir kişiye partneri tarafından uygulanan şiddet için mazeretlerin ileri sürüldüğüne ve bu eylemin zararsız olarak gösterildiğine rastlanabilmektedir. Mağdurun, utançtan veya failden korktuğundan ötürü susması ve aslında kendisini koruması gereken devlet kuruluşlarına güvenmemesi de bu durumda doğaldır. Böylece mağdurların bu tür şiddete yıllar boyunca tahammül ettiği görülmektedir. Yalnız başına, uzmanca danışma hizmeti olmadan ve toplumun desteğinden yoksun çoğu zaman bu tür şiddet ilişkisinden uzun bir süre kurtulamamaktadırlar. Kadın danışma merkezleri ve kadın sığınma evleri işte bu nedenden ötürü vazgeçilmez destek kuruluşları haline gelmiştir. Günümüzde Almanya’da 400 kadar kadın sığınma evi, kadınların korunduğu barınma konutları ve çok sayıda danışma merkezi bulunmaktadır.

Eşlerden birinin diğerine uyguladığı şiddet doğrudan kendilerine yönelik olmasa dahi tabii ki evde yaşayan çocukları da etkilemekte, onlara da zarar vermektedir. Anne ve babanın arasında şiddet yaşama, çocukların gelişmesini olumsuz şekilde etkiler. Örneğin Almanya’da kadınlara karşı uygulanan şiddet konusunda yapılan araştırmanın sonuçları, çocukluk ve gençlik dönemlerinde anne ve babaları arasında şiddet yaşamış veya gözlemiş olan kadınların, yetişkin yaşta kendi ilişkilerinde diğerlerine kıyasla iki mislinden fazla (eski) eş tarafından uygulanan şiddet yaşadıklarını göstermektedir. Çocukluk veya gençlik dönemlerinde velileri tarafından uygulanan şiddete bizzat maruz kalmış olanlarsa yetişkin yaşta diğer kadınlara kıyasla üç kattan fazla eş tarafından uygulanan şiddet yaşamıştır. Bu sonuçlardan edinilen bilgilerin çocuk ve gençlerin korunması ile ilgili alanlarda göz önünde tutulması gerekmektedir.

Aile içi şiddetin tek bir nedeni yoktur. Bu alanda bireysel, kişisel ve sosyal şartlar bir araya gelmektedir. Toplumumuzda mevcut olan cinsiyetler arası eşitsizlik ve rol klişeleri ise eş tarafından uygulanan şiddette özel bir rol oynamaktadır.

Aile içi şiddetin mağdurları için ne gibi hukukî koruma mevcuttur?

Evinde dövülen insanın yardıma ihtiyacı vardır. Bu, ilk olarak görüşmelerle gerçekleşebilir, örn. kadın sığınma evleri veya danışma merkezleri gibi yardım kuruluşlarının sağladığı çeşitli korunma

imkânları hakkında. Acil tehlikeli durumlarda polis yardımcı olur. Polis, acil hatdan yardım istendiği an gelmek zorundadır. Bu girişim kayda geçer ve kayıtdaki bilgiler talep üzerine daha sonra mahkemeye (ceza mahkemesi ve sulh mahkemesi) iletilir. Hiç kimse aile içindeki ihtilaflarda da polisi aramaktan çekinmemelidir. Yaralama, icbar etme, ırza geçme veya hapsedme gibi ceza gerektirici bir eylemin sözkonusu olduğu durumlarda polis bir **ihbar** kaydı yapmak zorundadır. Polis olay yerine çağrılmışsa orada ihbar kaydı yapar ve kovuşturmayı başlatır. Maruz kalan kişilerin polis karakoluna giderek orada şikâyetlerini dile getirerek ihbarda bulunmaları da mümkündür.

Ceza davası kapsamında bu ihbar savcılığa iletilir ve savcılık dava açılıp açılmaması konusunda karar verir.

Ayrıca **polis**, konutun diğer sakinlerinin korunması için bir kişiyi bir konutdan veya onun yakın çevresinden uzaklaştırabilir. Bunu yaparken koruma alanını belirlemek ve faile, nerelerde bulunmasının yasaklandığını açıklamak zorundadır. Eyaletlerin çoğunluğunda polisin faili geçici olarak tutuklamak suretiyle konutdan uzaklaştırması da mümkündür.

Polis, failin konutdan uzaklaştırılmasının gerekli olduğu görüşüne varırsa çoğunlukla failden bu konutun anahtarlarını alır ve şahsî eşyalarını toplaması için bekler. Sözkonusu kişi kendi isteği ile konutdan ayrılmadığı takdirde polis kendisini zorla uzaklaştırabilir.

Bazı eyaletler, polis yasalarında polisi bu “evden uzaklaştırma” tedbirini bir kaç gün geçerli olacak şekilde uygulayabilmesi için özellikle yetkilendirmiştir; böylece mağdurun bu süre içinde danışma hizmetine başvurması, gereken durumlarda medenî hukuka ait önlemlerin alınması ve mahkeme tarafından korumaya dair gerekli kararların verilmesi sağlanır. Koruma kararının derhal aile mahkemesine başvurarak talep edilmesi gerekir, aksi halde polis tarafından uygulanan evden uzaklaştırma sadece bir kaç gün geçerli olduğundan ötürü korumanın sürekli olması sağlanamaz. Bazı eyalet polis yasalarında failin bir ikâmet adresi veya evraklarını teslim alması için yetkilendirdiği bir kişinin adresini bildirmesi istenir; böylece koruma kararının hukuken geçerli şekilde celp edilmesi amaçlanmaktadır.

Şiddete maruz kalmış olan kişinin bir ceza davasının yanısıra **medenî hukuk** bağlamında yararlanabileceği daha başka korunma imkânları da mevcuttur. Örneğin mağdur,

- Koruma talimatı verilmesi
- Konutun mahkeme kararı kendine tahsis verilmesi
- Tazminat ve acı parası
- Çocukların velâyetinin sadece kendine verilmesi
- Çocukla şahsî münasebette bulunma hakkının askıya alınması veya sınırlandırılması

istemlerinde bulunabilir.

Koruma talimatları ve konutun mağdura tahsis edilmesi, başka şiddet eylemlerinin önlenmesini hedefleyen koruma tedbirleri olarak Şiddetten Koruma Yasası'nın kapsamına giren konulardır. Bu önlemler ile failin mağdurla teması önlenebilir. Bu tedbir, acil tehlike durumuna son verilebilmesi için vazgeçilmez bir girişim olarak değerlendirilmektedir. Böylelikle mağdurun, güvenliğini huzur içinde uzun vadeli olarak temin etmesi ve bu şiddet döngüsünden kurtulabilmek için gerekli yardımları arayabilmesi sağlanır. Aynı zamanda faile de davranışının kesinlikle yanlış ve yasalara

aykırı olduğu ve ihtilaflarını şiddet dışında, farklı yöntemlerle çözümlmek için girişimde bulunması gerektiği (belki de ilk kez) devlet tarafından gösterilmiş olur.

Şiddetten Koruma Yasası Neleri Düzenler?

Yasa, aile içi şiddetin mağdurlarını her şeyden önce konutu, faille paylaşması gerekmeden kullanmaya devam etmesini sağlamak suretiyle korur. Bu karar, aile mahkemesi tarafından mağdurun istemi üzerine verilir. Yasadan, aile içi şiddete maruz kalan herkes yararlanır; şiddetin çift ilişkisinde (eşlerin aynı cinsiyete ait olduğu ilişkiler de dahil) uygulanması veya diğer aile fertlerine yönelik olması yasanın geçerliliğini etkilemez.

Sadece çocuklar üzerinde kendi anne veya babaları tarafından şiddet uygulandığı durumlarda Şiddetten Koruma Yasası geçerli değildir. Bu bağlamda çocuk ve vesayet hukuna ait çeşitli düzenlemeler, aile mahkemesince alınan tedbirler ve gençlik daireleri devreye girer (bkz. s 22 ve devamı).

Şiddetten Koruma Yasasında belirlenen anlamda şiddet, kasıtlı ve hukuka aykırı olarak bir kişinin bedenen yaralanması, sağlığına zarar verilmesi veya özgürlüğünün zedelenmesi anlamına gelir; bu eylemin aynı konutta ikâmet eden kişiler arasında veya dışarıda gerçekleşmesi göz önünde tutulmaz. Ruhun uygulanan şiddet de Şiddetten Koruma Yasası çerçevesine girer: özellikle doğrudan tehdit veya şiddetli taciz söz konusu olduğunda veya uygulanan şiddetin sonuçta ruhen veya bedenen zarara yol açtığı durumlarda.

Hangi Mahkeme Yetkilidir?

Aile içi şiddet konularında daima sulh mahkemesinin (Amtsgericht) bir dairesini oluşturan aile mehkemeleri (Familiengericht) yetkilidir.

Dava süreci, yaralanan kişinin istemi ile başlar. Kişi istemini

- olayın vuku bulduğu bölgede yetkili olan mahkemeye,
- dava taraflarının müşterek konutunun bulunduğu bölgede yetkili olan mahkemeye veya
- davalının normal ikâmetinin bulunduğu bölgede yetkili olan mahkemeye verebilir.

Dava, çekişmesiz yargı ilkelerine tabidir. Bunun anlamı şudur: mahkeme, karar verebilmesi için gerekli olan olguları tespit etmesi için gerekli kovuşturmayı re'sen yapmak zorundadır. Ayrıca mahkeme tarafından verilen bir talimatın istemden bağımsız olarak somut tehlike durumuna uyarlanması mümkündür. Böylelikle mahkemeye, insanların yaşamının hassas alanlarındaki özel durumlarda daha duyarlı bir şekilde hareket etme imkânı tanınmış olmaktadır.

Konutun tahsis edilmesi: Fail gider, mağdur(lar) kalabilir

Şiddetten Koruma Yasası'nın çekirdeğini konutun tahsis edilmesi ile ilgili düzenleme oluşturmaktadır. Bir şiddet eyleminin faili ve mağduru sürekli olması hedeflenen müşterek bir hanede ikâmet ediyorlarsa yaralanan kişinin kira sözleşmesi olmasa dahi o konutu hiç olmazsa bir müddet yalnız kullanması mümkündür. Fail mağdurun bedenini yaalamış, sağlığını veya hürriyetini zedelemişse mağdurun bu hakkı kayıtsız şartsız mevcuttur. Fail bu tür bir yaralama ile tehditte

bulunmuşsa konut tahsisinin gerekli olduğunun kanıtlanması gerekir. Böylelikle hakkaniyete aykırı bir sertliğin önlenmesi hedeflenmektedir.

Konutun yalnız başına kullanıma tahsis edilmesi ancak mağdur kişinin konut üzerinde intifa hakkına sahip olduğu durumlarda –örn. mülkiyetin mağdura ait olduğu veya kira sözleşmesinin sadece mağdurun adına yapılmış olduğu durumlarda- kalıcı bir çözüm teşkil eder. Eşlerden her ikisinin konut üzerinde eşit haklara sahip olduğu veya sadece failin konut üzerinde hak sahibi olduğu durumlarda konut ancak belli bir **süre** için mağdurun kullanımına tahsis edilebilir. Konut üzerinde sadece failin hak sahibi olduğu durumlarda konutun mağdura tahsis edilmesi altı ay ile sınırlıdır. Mağdur bu süre içinde başka bir konut temin edemediği takdirde mahkeme bu süreyi en fazla altı ay uzatabilir.

Mağdurun konut üzerinde hakkı olmadığı veya ancak fail ile müşterek hakkı olduğu durumlarda, hakkaniyete uygun olduğu takdirde, mağdurun konutu kullandığı süre için bir bedel ödemesi gerekir; bu bedelin konutun kirasına göre belirlenmesi gerekir, ancak kiranın tutarına eşit olması zorunlu değildir. Failin bu zaman boyunca mağdurun konutu kullanımını olumsuz etkileyebilecek herhangi bir girişimde bulunması yasaktır.

Mağdurun konutu kullandığı (sınırlı) süre esnasında failin kalacak başka bir yer temin etmesi gerekir. Acil durumlarda belediyeler de yardımcı olabilir. Konutun kendine tahsis edilmesi için yaralanan kişinin vakadan sonra üç ay içinde yazılı olarak failden bunu talep etmesi gerekir. Böylelikle mağdur bu konutta kalmak isteyip istemediğine karar verebilmesi için gerekli zamanı edinmiş olur. Kadın sığınma evine kaçmış olan bir kadın da böylelikle konuta geri dönebilir.

Fail ve mağdurun **evli** oldukları durumda çiftin evlilik esnasında ikâmet ettiği konutun, ayrı yaşadıkları süre için **boşanma tarihine dek**, Alman Medenî Kanunu'nun 1361 b maddesi uyarınca mağdura tahsis edilmesi mümkündür; bunun için failin konutta ikâmet etmeye devam etmesinin mağdur için “hakkaniyete aykırı bir sertlik” teşkil ettiğinin tespit edilmesi gerekir. Kanun, çocuğun esenliğinin olumsuz etkilendiği durumlarda sözkonusu hakkaniyete aykırı sertliğin bulunmasının muhtemel olduğunu belirtmiştir. Aile içi şiddetde –ki, şiddet uygulama tehdidi de yeterlidir- muntazaman konutun tümüyle tahsis edilmesi hedeflenmelidir; bunun dışında Alman Medenî Kanunu 1361b maddesinde öngörüldüğü şekilde “daha yumuşak çözüm” olarak tercih edilen kısmen tahsis eşler arasında vuku bulan şiddet olaylarında mağdurun tehlikeye maruz bırakılacağından dolayı uygulanamaz.

Aynı cinsiyete ait çiftler için Alman Medenî Kanunu 1361b maddesinin şartları doğrultusundaki düzenlemeler **Yaşam Ortaklığı Kanununda** belirlenmiştir.

Konutun tahsis edildiği durumlarda mağduru daha iyi güvence altına almak amacıyla bu önlemin yanısıra temas veya yaklaşma yasağı gibi koruyucu talimatların da verilmesinin gerekir gerekmediği de daima incelenmelidir.

Koruyucu Talimatlar

Mahkeme tarafından, mağduru koruyucu (ilâve) tedbirlerin belirlenmesi ve bu doğrultuda faile talimatların verilmesi mümkündür. Koruyucu tedbirler olarak örneğin aşağıdaki yasaklar uygulanabilir:

Failin

- mağdurun konutuna mahkemenin tespit edeceği bir mesafeden fazla yaklaşması,
- mağdurun muntazaman bulunduğu yerlerde bulunması (işyeri, mağdurun çocuklarının gittiği Kindergarten veya okul, mağdurun serbest zamanlarında kullandığı tesisler de buna dahildir),
- yaralanan kişiyle temas kurması (bu, telefon, telefax, mektup veya elektronik posta ile kurulan da dahil olmak üzere her tür temas için geçerlidir),
- mağdurla buluşması (buna rağmen gerçekleştiği takdirde failin derhal oradan uzaklaşması gerekir).

yasaklanır.

Tedbirler burada sıralananlarla sınırlanmış değildir; her vakanın özelliklerine göre farklı koruyucu tedbirlerin talep edilmesi ve talimat olarak belirlenmesi mümkündür. Koruyucu tedbirler, mağdurun maruz kalmasının muhtemel olduğu her çeşit tehlikede ve tehdit edici durumda korunmasını mümkün kılacak şekilde kapsamlı olmalıdır. Mağdurun, konutu dışında bulunduğu çeşitli yerlerin de (örn. işyeri, çocuklarının gittiği Kindergarten veya okul, alışveriş yerleri, serbest zamanında bulunduğu yerler) temas ve yaklaşma yasağında göz önünde tutulması bundan dolayı önemlidir. Genel olarak bu tedbirlerin süresinin sınırlandırılması gerekir; ancak bu süre istem üzerine uzatılabilir.

Koruyucu tedbirlerin mahkeme tarafından kararlaştırılması sadece şiddet eyleminin uygulanmasını (vücuda, sağlığa veya özgürlüğe yönelik şiddet) müteakiben sözkonusu olmaz, bu tür bir eylemle tehdit edilme durumunda da tedbirlerin alınması mümkündür. Ayrıca fail, bu eylemi tehdit altında veya alkol etkisi altında gerçekleştirdiği gibi bir mazeret kullanamaz. Bu durumlarda da eylemlerinden sorumlu tutulur ve mahkeme kendisine karşı mağduru koruyucu tedbirler kararlaştırır.

Koruyucu tedbirlerin kararlaştırılması sadece aile içi şiddet vakalarında değil, meskene tevacüz veya tekrarlanan takip ve taciz içeren, tahammül edilemeyecek derecede rahatsız etmenin (“stalking”) yaşandığı vakalarda da mümkündür. “Stalking” olarak çeşitli tutum ve davranışlar adlandırılır: örn. bir kişinin tekrar tekrar gözlenmesi ve takip edilmesi, failin sürekli ve göze batır şekilde mağdurun çevresinde bulunması, “vücutten” takip etme veya yaklaşma, temas girişimleri ve telefonla taciz, sürekli telefaks gönderme, internet aracılığıyla veya cep telefonuna bırakılan mesajlar veya mağdurun adına mal veya hizmetlerin sipariş verilmesi gibi.

Israrlı bir şekilde doğrudan veya dolaylı olarak mağdurun bu şekilde takip edilmesi 2007 den bu yana Ceza Kanunnamesi'nin 238inci maddesi uyarınca cezalandırılır. Mağdurun yaşamının failin eyleminden ötürü ağır derecede olumsuz etkilenmesi gerekçe teşkil eder.

Hangi kanıtlar mevcuttur?

Çekişmesiz yargıya ait bir dava sözkonusu olduğundan mahkemenin kararı etkileyen olguları serbest beyine usulü ile (meselâ telefonla bilgi almak suretiyle) toplaması mümkündür. Bunun yanı sıra Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun öngördüğü usulî kanıtlardan da – yani tanıklar, belge ve evraklar (örn. doktor raporu, polis raporu), bilirkişi raporları, keşif ve tarafların ifadelerinin

alınması- yararlanılabilir. Esasda mahkeme, vukuatı serbest beyine usulü ile mi, usulî kanıt toplama suretiyle mi tespit edeceğini görevine uygun takdir ederek kararlaştırır.

Ev içinde gerçekleşen eylemlerde çoğu zaman tanık bulunmayabilir. Taciz sonunda oluşan yaralar da her zaman gözle görülmeyebilir. Mağdurun tehdit, takip ve taciz edildiğinin de kanıtlanması güç olabilir. Mahkeme sözkonusu vakayı çoğu zaman sadece istem sahibinin anlattıklarına dayanarak göz önüne getirebilir. Ancak yaralanan kişinin doğru ve inanılır nitelikteki ifadesinin, özellikle de bu ifadenin emarelerle desteklendiği durumlarda birincil karar gerekçesi olarak değerlendirilmesi de mümkündür.

İhtiyatî tedbir kararının aksine geçici olmayan aslî davada (bkz. aşağıdaki bölüm) şiddet uygulandığına veya başka saldırıların gerçekleşmiş olduğuna mahkemenin kanaat getirmesi ve konu ile ilgili hiç bir makul tereddütün kalmaması gerekir.

Koruyucu tedbirlerin kararlaştırılması veya konutun tahsis edilmesi durumunda şiddet eylemlerinin devam edeceğinden endişe edildiği durumlarda ıspatın sabit olan vakalar yoluyla kolaylaştırılması mümkündür: Daha önce bir şiddet olayı vuku bulduğu takdirde bundan sonra da şiddet olaylarının gerçekleşmesinin muhtemel olduğunun tahmin edilmesi gerekir. Bu tahminin, fail tarafından aksinin ıspatlanması gerekir. Faile yöneltilen beklenti yüksektir: kendisinin bundan sonra şiddet uygulamayacağını vaat etmesi yeterli olarak kabul edilmez.

Acil Koruyucu Talimatlar

Aile içi şiddet vakalarında genellikle sürekli bir tehlike sözkonusudur. Özellikle mağdurun, şiddet uygulayan eşinden ayrılmak istediği veya ayrıldığı durumlarda bu şiddet daha da artar. Mağdurun daha çok korumaya muhtaç olmasına karşın normal bir dava oldukça uzun sürer. Bundan ötürü mahkemenin derhal müdahale etmesini gerektiren acil durumlarda mağdur ihtiyatî tedbir yoluyla Şiddetten Koruma Yasası doğrultusunda bir mahkeme kararının verilmesini de talep edebilir. Bu, daima bir şiddet eyleminin gerçekleştiği veya somut olgulardan ötürü bir şiddet eyleminin gerçekleşmesinin muhtemel olduğu durumlarda yapılır. Bu durumlarda mahkeme konunun geçici olarak düzenlenmesi amacıyla mümkün olduğunca hızlı bir şekilde bir şekilde karar vermek zorundadır ve verebilir.

İhtiyatî tedbir kararlaştırılması, ayrıca bir yargılama yöntemidir. Aslî davanın açılmış olmasına bağlı değildir.

Aslî dava ile kıyaslandığında bazı özellikleri mevcuttur:

- Acil durumlarda mahkeme, karşı tarafı dinlemeksizin karar verebilir. Mahkemeye yöneltilen istemde failden kaynaklanan tehlike mümkün olduğu kadar açık bir şekilde anlatılmalı ve böylece mahkemeye durumun acilliği ve önemi açıklanmalıdır.
- İhtiyatî tedbir kararı, muhtemel bir şiddet eyleminin (devam etmesinin) engellenmesi ve istem sahibinin zarardan korunması amacıyla verilir. İstem sahibinin bunu aslî davada ıspatlaması gerekir. İhtiyatî tedbir davasında ise bunu inanılır şekilde beyan etmesi yeterlidir. İnanılır şekilde beyan etmek, mahkemeyi sözkonusu tartaklama, tehdit, taciz veya takibin vuku bulmuş olduğuna inandırmak anlamına gelir. Olasılığın tahmin edilmesi sabit ölçeklere

tabi değildir. Normal olarak ayrıntılı, kesintisiz, yer ve zamanla ilgili eksiksiz bilgi içeren ve yemin altına alınan bir beyanname yeterlidir. Doktor ve polis raporlarının ibraz edilmesi de anlatılanları inanılır kılmakta yardımcı olur.

- Bir duruşma olmadan ihtiyatî tedbir kararı verildiğinde karşı taraf duruşma yaparak yeniden karar verilmesini talep edebilir.
- Taraflardan biri ihtiyatî tedbir kararının verilmesinden sonra talepte bulunduğu takdirde mahkeme aslî davayı başlatmak zorundadır.
- İhtiyatî tedbir davasında verilen bir karara karşı kanun yolu ancak birinci derecede mahkemenin sözlü yargılama ile karar verdiği durumlarda açıktır. Karar sözlü mülakat sonunda verilmemiş olduğu takdirde mahkemenin bunu istem üzerine tekrarlaması ve yeniden karar vermesi gerekir.

Mahkemenin kararı nasıl eyleme geçirilir?

Yaklaşık her mahkeme kararında olduğu gibi konutun tahsis edilmesi ve koruyucu tedbirler de zorla eyleme geçirilebilir (=icra edilebilir). Şiddetten Koruma Yasası çerçevesinde icra hukuku mağdurların özel ihtiyaçlarını göz önüne tutarak mümkün olduğunca hızlı ve kolay bir şekilde haklarını elde edebilmelerini sağlayacak şekilde hazırlanmıştır.

Acil durumlarda bir kararın istem sahibine celp edilmesinden önce infazı caizdir. Bu durumda karar, mahkeme kalem dairesine teslim edilmesi ile geçerlilik kazanır. Böylece mahkeme kararının, mağdura yönelik şiddet eylemlerine neden olabilecek şekilde açıkça beyan edilmesinden kaçınılmış olur.

Kararın infaz edilmesinden mahkeme icra memuru yetkilidir. İcra memuru kararın infazına polisi de dahil edebilir.

Konutun eşlerden birine tahsisi, yükümlü eşe karşı tahliyenin icrası yoluyla sağlanabilir. Tahliye, çabuk sonuca varmak amacıyla doğrudan zor kullanmak suretiyle icra edilebilir.

Mahkeme talimatları ihlal edildiği takdirde neler olur?

Mahkeme tarafından belirlenen talimatlar ihlal edildiği takdirde yaralanan kişi aşağıda belirtildiği gibi korunur:

İhtiyatî tedbir ile kararlaştırılmış bir tahsisin, geçerli olduğu süre boyunca bir kereden fazla icrası mümkündür. Böylece failin konuta geri döndüğü durumlarda tahliyenin “tekrarlanması” mümkündür.

Mahkeme tarafından kararlaştırılmış olan koruma talimatnamesine veya icra edilebilir bir uzlaşya aykırı hareket edildiğinde mağdur doğrudan icra memuruna başvurabilir; icra memuru koruma talimatını icra eder; direnç gösterildiği takdirde zor kullanabilir ve polisten yardım isteyebilir.

Bunun yanısıra mağdur, koruma talimatını kararlaştıran aile mahkemesine başvurarak inzibatî mahiyette hafif para cezası veya hafif hapis kararlaştırılması talebinde bulunabilir.

Failin, mahkemenin vermiş olduğu koruma talimatlarını ihlal etmesi bir suç teşkil eder ve para cezası veya bir yıla kadar hapis ile cezalandırılabilir. Mahkemenin kararlaştırdığı bir koruma talimatının ihlal edilmesinin muhtemel olduğu veya gerçekleştiği durumlarda polisin çağırılması mümkündür; suç işlemeyi önlemek polisin görevidir. Uzlaşma sonucunda kararlaştırılmış olan bir yükümlülüğe aykırı hareket etmek ise cezalandırılması gereken bir suç teşkil etmez. Bundan ötürü Şiddetten Koruma Yasasında öngörülen tedbirlerin etkin bir şekilde eyleme geçirilmesi için taraflar arasında bir uzlaşma gidilmesi mahkeme tarafından desteklenmemelidir.

Bir avukatın sürece dahil edilmesi zorunlu mudur?

Yasa mağdurun bir avukat tarafından temsil edilmesini zorunlu kılmamaktadır. Mağdur, gerekli talep ve istemleri yazılı olarak ibraz edebilir veya mahkeme kalem dairesinde protokole geçirebilir. Ancak başka hukukî konuların da dahil olduğu güç vakalarda bir avukata danışılması tavsiye edilir. Geliri düşük olan kişilerin danışma yardımı veya adli yardım talep etmesi mümkündür.

Mahkemenin bilgilendirme yükümlülüğü

Mahkeme, Şiddetten Koruma Yasası uyarınca aldığı talimat ve kararları ve bunlarda yapılan değişiklikleri yetkili polis mercisine bildirir. Mahkeme talimatı bunun dışında okul, kindergarten ve gençlik yardım kuruluşlarını da ilgilendirdiği takdirde onların da mahkeme tarafından bilgilendirilmesi gerekir. Böylece mahkemenin verdiği talimatın dava tarafları, mahkeme ve diğer kamu kuruluşları arasında iletişim eksikliğinden dolayı eyleme geçirilmemesi önlenir.

Çocuklar

Aile içi şiddete çoğu zaman çocuklar da maruz kalmaktadır. Bazıları bizzat kötü muamele veya tacize maruz kalmakta, diğerleri annesine yapılan kötü muameleye tanık olmaktadır – her iki şiddet deneyimi aynı derecede zararlı sonuçlar getirir. Ancak çocuklar için Şiddetten Koruma Yasası geçerli değildir; onun yerine bu bağlamda nesep hukukunda öngörülen koruyucu önlemler uygulanır: Evlilik içi ve evlilik dışı çocuklar, bedenî, zihni veya ruhî esenliklerinin veya maddî varlıklarının bir tehlike ile karşı karşıya kaldığı ve ebeveynlerinin bu tehlikeyi geri çevirecek yetenek ve güce sahip olmadığı durumlarda yetkili aile mahkemesi tarafından re'sen korunma altına alınır (Alman Medeni Kanunu, madde 1666).

Acil durumlarda geçici talimatların kararlaştırılması mümkündür; büyük tehlikenin sözkonusu olduğu durumlarda bu, tarafları dinlemeksizin de yapılabilir. Bir çocuğun aile içi şiddete maruz kaldığını bilen kişiler, gruplar veya kurum çalışanlarının da bu tür bir yargılamayı talep etmesi mümkündür; aynı şekilde çocuk kendisi de, gerekirse bir yetişkinin yardımı ile, yargılama talebinde bulunabilir. Çocukların ve gençlerin, ihtilaflarda veya acil durumlarda gençlik dairesinden ebeveynlerinin haberi olmadan danışma hizmeti alma hakkı vardır.

Yargılama esnasında aile mahkemesi çocuğun esenliğine yönelik tehlikelerin önlenmesi için gereken tedbirleri almak zorundadır. Alınabilecek tedbirler geniş kapsamlıdır, örneğin ikaz, yasak veya

talimatlar, “go-order” olarak adlandırılan uzak durma talimatı, veya temas yasağı. Çocuğun ikâmet yerini belirleme hakkının veya velâyetin ebeveynlerden alınması dahi bu tedbirler çerçevesinde mümkündür.

Tehlike ile başatmenin başka yolu olmadığı takdirde şiddet uygulayan ebeveynin veya bir üçüncü kişinin, örn. annenin eşinin konuttan uzaklaştırılması da mümkün olabilir (Alman Medenî Kanunu, madde 1666a fıkra 1). Şiddetten Koruma Yasası, mahkemenin, sözkonusu ailenin konutunda yaşayan çocuklar olduğu takdirde ilgili gençlik dairesinin görüşünü almasını öngörmüştür. Böylece gençlik dairesinin gerektiğinde çocukların çıkarını göz önünde tutarak verilecek kararı etkileyebilmesi sağlanmaktadır.

Ayrıca sözkonusu çiftin konutunda çocuklar da yaşamakta olduğu takdirde gençlik dairesinin, konut tahsisi ile verilen mahkeme kararı hakkında da bilgilendirilmesi gerekmektedir. Böylelikle gençlik dairesi konut tahsisi hakkında bilgi sahibi olur ve taraflara danışma hizmeti ve örn. çocukla şahsî münasebette bulunma hakkının kullanımına dair bilgi verebilir.

Şiddetten Koruma Yasası uyarınca kararlaştırılan talimatlar velâyet ve çocukla şahsî münasebet açısından ne anlama gelir?

Şiddetten Koruma Yasası uyarınca verilen talimatlar velâyet ve çocukla şahsî münasebette bulunma hukuku ile ilgili verilecek kararlar üzerinde etkisiz kalmaz. Ebeveynlerden eşi tarafından şiddete maruz kalan taraf, Şiddetten Koruma Yasası uyarınca görülen dava süreci içinde velâyetin veya çocuğun ikâmetini belirleme hakkının sadece kendine verilmesini talep ederek çocuğu bundan sonra tehlike durumları yaşamaktan koruması olasılığını da sınamalıdır.

Ebeveynlerden birinin aleyhine Şiddetten Koruma Yasası uyarınca tedbirler alınmışsa şiddet uygulayan bir ebeveyn ile çocuğun arasındaki temasın devam edip etmemesi üzerinde tartışmak gerekir.

Çocuğun evlilik içi veya evlilik dışı olmasından bağımsız olarak genelde velâyete sahip olmayan ebeveynin de çocukla şahsî temasta bulunma hakkı vardır. Ancak şahsî temas konusunu ele alırken daima çocuğun esenliğini dikkate almak gerekir. Ayrıca şahsî temasın gerçekleşmesi ile tehlike altında olan ebeveyne yönelik taciz veya yaralama olmamasının güvence altına alınması gerekir. Ebeveynler arasında bir mutabakat sağlanamadığı takdirde aile mahkemesi şahsî münasebet hakkının kapsamı ve kullanımı hakkında karar verir. Örneğin mahkeme çocuğun alınması ve geri getirilmesi ile ilgili düzenlemede eşlerin birbirlerine rastlamasını önleyebilir ve kadının adresinin gizli kalmasını sağlayabilir. Çocuğun esenliği için gerekli olduğu takdirde mahkeme şahsî münasebet kurma hakkını sınırlayabilir, bir süre erteleyebilir veya tamamen kaldırabilir. Mahkeme örneğin şahsî münasebetin ancak “birlikte çalışmayı kabul eden” bir üçüncü tarafın huzurunda gerçekleşmesini kararlaştırabilir; bu, bir gençlik yardım kuruluşu veya bir dernek olabilir; görevi hangi elemanın üstleneceği söz konusu kurum tarafından belirlenir. Bu düzenleme, “koruma altında” veya “kanunî müşavir ile” gerçekleşen temas olarak adlandırılır. Böylelikle aile mahkemesi çocukların ziyaretlerinin tarafsız bir yerde, bir uzman kişinin huzurunda gerçekleşmesini sağlamış olur.

Maruz kalan kişi yabancı uyruklu ise?

Yabancılar Hukuku:

Yabancı uyruklu bir kişi eşi tarafından şiddete maruz kaldığı ve ayrılmak istediği takdirde bu onun ikâmet hakkını etkileyebilir. Aile birleşimi çerçevesinde eşinin yanına gelmiş olan yabancı uyruklu kişiler, ancak evlilikleri Almanya’da en az iki yıl sürdükten sonra kendilerine ait bir ikâmet müsaadesine sahip olabilir (İkâmet Yasası, madde 31, fıkra 1, bend 1, no. 1).

Bu sürenin bitiminden önce ayrılmak isteyen kişinin Almanya’da kalabilmesi özel bir sertliğin önlenmesi için gerekli olduğu durumlarda mümkün olabilir (İkâmet Yasası, madde 31, fıkra 2). Yabancı uyruklu kişi veya çocukları eşi tarafından şiddete maruz kalıyorsa ve bundan ötürü evlilik birliğini sürdürmesi kendisinden beklenemez hale gelmişse bu özel sertlik olarak tanımlanabilir. Böylelikle bir kadının şiddet uygulayan eşinden Almanya’da bulunduğu ilk iki yıl içinde ayrılması, Şiddetten Koruma Yasasını uygulayarak verilen koruyucu talimatlar veya kararlaştırılan konut tahsisi ile birlikte değerlendirilir ve ikâmet hakkını kaybetmesine neden olmaz. Aile mahkemesinin kararı her halükârda yabancılar dairesine ibraz edilmelidir; ikâmet yasası, madde 31 fıkra 2 uyarınca verilecek “sert durum” kararı için bu karar önemli bir temel teşkil eder. Ancak bir sınırlamanın da dikkate alınması gerekir: Mağdurun kendisi için, bağımsız bir ikâmet hakkının tanınması ancak şu durumda mümkündür: üzerinden ikâmet müsaadesi aldığı, şiddet uygulayan eşin ikâmet müsaadesinin uzatılmasının dışlanmamış olması, yani ikâmet hakkının sabitleşeceğinin muhtemel olması gerekir. İkâmet müsaadesinin uzatılmasının yabancılar yasası madde 8 fıkra 2 uyarınca dışlandığı veya sözkonusu kişinin geçici olarak Almanya’da bulunduğu durumlarda (örneğin: yabancı restauranda aşçı olarak çalışan kişiye verilen dört yıllık ikâmet müsaadesi) bu gerekçe uygulanamaz. Bu durumlarda

–özel sertlik tespit edilmiş olsa dahi- mağdurun ikâmet müsaadesinin aile birleşimini sağlayan failin ikâmet müsaadesinden ayrı olarak değerlendirilmesi yabancılar yasası açısından mümkün değildir. Ancak yasal şartların yerine geldiği durumlarda mağdura yabancılar yasasının 2inci kısmının 5inci bölümü uyarınca (insanî nedenlerden dolayı ikâmet verilmesi) ikâmet hakkı tanınması mümkün olabilir.

Medenî hukuk:

Eşlerin arasındaki hukukî ilişkinin kendi yurtlarının medenî hukukuna tabi olduğu (örn. her ikisi de yabancı uyruklu ise) durumlarda, orada tacize uğrayan veya şiddet tehdidi altında bulunan eşe koruma amacı ile müşterek konutun tahsis edilmesi gibi bir düzenleme öngörülmediğinde geçmişte Alman hukukunun sunduğu imkânlardan yararlanmanın mümkün olup olmadığına dair tereddütler mevcuttu. Günümüzde ise Almanya’da bulunan ve evlilik boyunca kullanılan konut üzerindeki kullanım hakkı ve bununla birlikte görülen konuta girme, yaklaşma ve temas yasakları ile ilgili olarak Alman hukukunun geçerli olduğu kesin bir şekilde kanunen düzenlenmiş bulunmaktadır (Medenî Kanunu açıklayıcı kanun, madde 17a).

Şiddetten Koruma Yasası Kadın Sığınma Evlerini Gereksiz mi Kılmaktadır?

Hayır. Her aile içi şiddet vakasında mağdurun müşterek konutta kalması tavsiye edilmez. Bunun nedenleri genellikle ilgili olabilir, ancak mağdurun hissettiği korku ve tehdit duyguları da bu bağlamda önemlidir. Deneyimler, bazı kadınların konutun kendilerine tahsis edilmesine rağmen kadın sığınma evini tercih ettiklerini, diğerlerinin ise sığınma evinde kalmaktansa kendi konutlarında kalmayı yeğlediğini göstermektedir. Bunların her ikisi de aile içi şiddetten kendini korumak için aynı değere sahip olan çözümlerdir. Bunun II. Sosyal Kanunname (Sosyal Kanunname, İkinci Kitap – iş arayanlar için temel güvenlik) veya XII. Sosyal Kanunname (Sosyal Kanunname, Onikinci Kitap – Sosyal Yardım) uyarınca verilen yardımların belirlenmesinde de göz önünde tutulması gerekir.

Aile içi şiddete maruz kaldığınızda size kimler yardımcı olur?

- Polis: Acil hat 110 üzerinden
- Mahkemelerin kanunî talep daireleri
- Belediyede çalışan kadınlar ve eşit haklar görevlisi, belediye idaresi veya kaymakamlık üzerinden
- Bulduğunuz yerdeki kadın sığınma evi (Frauenhaus); telefon rehberinde çoğu zaman „Frauen helfen Frauen“ olarak kayıtlıdır; aynı zamanda sığınma evleri koordinasyon dairesinden de öğrenilebilir: Frauenhauskoordinierungsstelle, Tel 069-67 06-307 / 2 52; Fax 069-67 06-260; www.frauenhauskoordinierung.de (bulduğunuz yerdeki diğer yardım kuruluşlarını da buradan aramak mümkündür)
- Bulduğunuz yerdeki acil kadın hattı (Frauennotruf) veya kadın danışma merkezleri (Frauenberatungsstelle) telefon rehberinde bulunur veya Bundesverband Frauenberatungsstellen und Frauennotrufe e.V. (bff); www.frauen-gegen-gewalt.de (Kadın Sığınma Evleri ve Acil Kadın Hatları Federal Birliği) .Bulduğunuz yerdeki diğer yardım kuruluşlarını da buradan aramak mümkündür
- Bazı eyaletlerde şiddetten koruma konusunda danışma hizmeti veren müdahale merkezleri (telefon rehberi) bulunur.
- Erkek büroları ve erkek danışma merkezleri (bir çok büyük şehirde, telefon rehberine bakınız)
- “Weißer Ring” adlı kuruluşun büroları (bütün Almanya için geçerli bilgi hattı: 0800 0800 343 ve 01803/343434; www.weisser-ring.de)
- “Arbeitskreis der Opferhilfen“ (ado) (mağdurlara yardım konulu çalışma grubu) çatısı altında veya mağdurları koruma ile ilgili eyalet vakıfları içinde faaliyet gösteren, eyaletlere ait yardım kuruluşları (irtibat bilgileri Federal Adalet Bakanlığı’nın internet sayfasında bulunur; bkz. “Opferschutz”).
- Reşit yaşta olmayanlara karşı şiddet uygulandığında: gençlik dairesi (Jugendamt)
- Reşit yaşta olmayanlar için „Nummer gegen Kummer e.V.“adlı derneğin çocuk ve gençler için olan telefon numarası (Pazartesi’den Cumartesi’ye dek saat 14 ile 20 arasında ücretsiz hat: 0800-111 0 333), www.kinderundjugendtelefon.de
- Failler için yardım ve danışma hizmeti: Bundes-Arbeitsgemeinschaft Täterarbeit Häusliche Gewalt e.V.; www.taeterarbeit.com (Aile içi şiddette failerle çalışma yapan federal çalışma grubu)

Şiddetten Koruma Yasası – GewSchG

(Şiddet uygulama ve birini takip ederek rahatsızlık verme ve taciz içeren suçlarda, mağdur olan kişilerin, hukuk mahkemeleri tarafından daha iyi korunmasına ait kanuni düzenlemelerin iyileştirilmesi ve ayrılma durumunda müşterek evin eşe tahsis edilmesini kolaylaştıran 11 Aralık 2001 tarihli kanunun 1nci maddesi (Federal Almanya Resmi Gazetesi Bölüm I , Sayfa 3513))

Madde 1

Mahkeme tarafından alınan şiddetten ve takip yoluyla tacizden korumayı hedefleyen tedbirler

(1) Bir kişi başka bir kişinin bedeni, sağlığı veya hürriyetine yasalara aykırı olarak kasten zarar verdiğinde ve yaraladığında mağdur kişinin başvurusu üzerine mahkeme, müteakip yaralamaları önlemek için gerekli önlemleri almak zorundadır. Alınacak önlemler belirli bir süre ile sınırlı olacaktır; bu süre uzatılabilir. Mahkeme özellikle failin, haklı çıkarların yerine getirilmesini gerektirmediğince,

1. mağdurun konutuna girmesini,
2. mağdurun konutunun belirli bir mesafesine yaklaşmasını,
3. mağdurun düzenli olarak bulunduğu belirli mekanlar ve yerlere uğramasını,
4. kitle iletişim cihazlarını kullanarak mağdur ile bağlantı kurmasını,
5. mağdur ile bir araya gelmesini

yasaklayabilir.

(2) Paragraf 1 aynı zamanda aşağıdaki durumlarda da geçerlidir

1. bir kişi başka bir kişinin bedeni, sağlığı veya hürriyetini yasalara aykırı olarak kasten yaralama ile tehdit ettiğinde veya
2. bir kişi yasalara aykırı olarak ve kasten
 - a) başka bir kişinin konutuna veya mülkiyetine zorla girdiğinde veya
 - b) başka bir kişiyi, açıkça rızası dışında tekrar tekrar takip ve taciz ederek veya kitle iletişim cihazlarını kullanarak arzusuna karşı taciz ettiğinde.

2nci fıkranın 1nci cümlesinde b bendindeki arzusuna karşı taciz etme durumu, söz konusu taciz fiili, haklı çıkarlardan yararlanmaya yönelik olarak gerçekleşiyorsa geçerli sayılmaz.

(3) 1nci fıkranın 1nci cümlesi veya 2nci paragrafında açıklanan durumlarda mahkeme 1nci paragrafta açıklanan önlemleri, bir kişinin söz konusu fiili, ruhsal bozukluğa yol açacak içki veya benzer maddelerin etkisi altında, serbest tercih halini geçici bir müddet ortadan kaldıran ruh hali içinde gerçekleştirmesi durumunda da alabilir.

Madde 2

Müşterek konutun tahsisi

(1) Mağdur, Madde 1, Par. 1 ve 1nci fıkrada ve ayrıca Par. 3'de açıklanan fiil gerçekleştiğinde fail ile sürekli olarak aynı konutta oturuyorsa, müşterek konutu tek başına kullanmak için, failden konutu kendisine tahsis etmesini talep edebilir.

(2) Söz konusu konutun üzerinde bulunduğu arsanın mülkiyeti, üst hakkı veya intifa hakkı mağdur ile birlikte faile ait olduğu veya mağdur konutu fail ile birlikte kiraladığında konutun tahsis süresi sınırlanacaktır. Söz konusu konutun üzerinde bulunduğu arsanın mülkiyeti, üst hakkı veya intifa hakkı tek başına faile veya üçüncü şahıs ile birlikte faile ait olduğunda veya fail konutu tek başına veya üçüncü şahıs ile birlikte kiraladığında mahkeme, konutun mağdura en fazla altı ay süre ile sınırlı olacak şekilde tahsis edilmesini hükmedecektir. Mağdur, mahkeme tarafından 2nci fıkraya göre belirlenen konut tahsis süresi içinde, kendisinden beklenen koşullarda başka uygun bir konut tedarik edemediğinde mahkeme tahsis süresini, fail veya üçüncü şahısların menfaatlarına zıt düşmediğinde en fazla bir altı ay daha uzatabilir. 1'den 3'e kadar olan fıkralar konut mülkiyeti, sürekli oturma hakkı ve sükna hakkı için geçerlidir.

(3) 1nci paragrafta açıklanan talep,

1. fiilin ağırlık derecesi nedeniyle mağdurdan fail ile birlikte yaşaması beklenilemeyeceğinde ve başka yaralanmalar oluşmayacağında veya
2. mağdur, fiilden sonra üç ay içinde failden konutu kendisine tahsis etmesini yazılı olarak talep etmediğinde veya
3. konutun mağdura tahsis edilmesi failin menfaatlerine çok ağır derecede zıt düşüğünde

geçerli değildir.

(4) Söz konusu konut mağdura tahsis edildiğinde fail, kullanım hakkını zorlaştıracak veya engelleyecek her türlü eylemden imtina edecektir.

(5) Hakkaniyete uygun olması durumunda fail, konutun kullanımı için mağdurdan ücret talep edebilir.

(6) Tehdit edilen kişi, Madde 1, Par. 2 ve 1nci fıkrada ve ayrıca Par. 3'de açıklanan tehdit tarihinde fail ile sürekli olarak bir evde oturduğunda, hakkaniyete aykırı bir mağduriyet durumunu önleme gerekli olduğunda müşterek kullanılan konutun kendisine tahsis edilmesini talep edebilir. Hakkaniyete aykırı bir mağduriyet durumu, konut içinde yaşayan çocukların sıhhati ve menfaatına zarar verildiğinde de söz konusu olabilir. Bunun dışında 2nci paragraftan 5nci paragrafa kadar olan hükümler geçerlidir.

Madde 3

Geçerlilik alanı, rakipler

(1) Mağdur veya tehdit edilen kişi, Madde 1, Par. 1 veya 2 ve 1nci fıkrada açıklanan fiil uyarınca anne ve babanın velayeti, vesayeti veya kayımlığı altında bulunuyorsa anne ve veliler için, Madde 1 ve 2'de açıklanan hükümlerin yerine velayet hakkı, vesayet veya kayımlık hakkı yönetmelikleri geçerli olur.

(2) Bu kanun, mağdurun yukarıda açıklanan taleplerinin dışındaki talepleri kapsamaz.

Madde 4

Cezai hükümler

Madde1 Par. 1, 1 veya 3ncü fıkra, aynı zamanda Par. 2 fıkra 1’de açıklanan infaz edilebilir düzenlemeye aykırı davranışta bulunan kişi bir yıl hapis cezasına veya para cezasına çarptırılır. Diğer hükümlerden cezalandırma hakkı saklıdır.

Medenî Kanun’dan Alıntı

(2 Ocak 2002 tarihine açıklanan yeni metin (Federal Almanya Resmi Gazetesi 2002 I S. 42))

Madde 1361b

Ayrı yaşayan eşlerde konut düzenlemesi

(1) Eşler birbirinden ayrı yaşıyorsa veya eşlerden birisi ayrı yaşamak istiyorsa, hakkaniyete aykırı bir mağduriyet durumunu önleme için diğer eşin haklarını dikkate almak gerekli olduğunda, ayrı yaşamak isteyen eş diğer eşten, müşterek kullanılan konutun veya konutun bir bölümünün tek başına kullanmak üzere kendisine tahsis edilmesini talep edebilir. Hakkaniyete aykırı bir mağduriyet durumu, konut içinde yaşayan çocukların sıhhati ve menfaatına zarar verildiğinde de söz konusu olabilir. Söz konusu konutun üzerinde bulunduğu arsanın mülkiyeti, üst hakkı veya intifa hakkı tek başına eşlerden birine veya üçüncü şahıs ile birlikte bir eşe ait olduğunda bu durum özellikle dikkate alınacaktır; ayrıca bu durum konut mülkiyeti, sürekli oturma hakkı ve sükna hakkı için de geçerlidir.

(2) Aleyhinde şikâyet başvurusu olan eş, diğer eşin bedeni, sağlığı veya hürriyetine yasalara aykırı olarak kasten zarar verdiği ve yaraladığında veya yasalara aykırı olarak yaralama ile tehdit ettiğinde müşterek kullanılan konutun tamamını genelde mağdura, tek başına kullanma hakkı vererek tahsis etmekle yükümlüdür. Fiilin ağırlık derecesi nedeniyle mağdurdan fail ile birlikte yaşaması beklenilemeyeceği dışındaki durumlarda konutun tahsis edilmesi talebi ancak yasalara aykırı başka yaralamalar veya tehditler olmayacağında geçerli değildir.

(3) Söz konusu konut veya konutun bir bölümü eşlerden birine tahsis edildiğinde diğer eş, kullanım hakkını zorlaştıracak veya engelleyecek her türlü eylemden imtina edecektir. Hakkaniyete uygun olması durumunda konutu tahsis eden eş, konutun kullanım hakkına sahip diğer eşten konut kullanımını için ücret talep edebilir.

(4) Boşanmayı düzenleyen Madde 1567 Par. 1 uyarınca, eşlerin ayrılmasından sonra eşlerden birisi, müşterek konuttan başka bir yere taşındıktan sonra altı ay içinde diğer eşe, ciddi geri dönme niyetinin olduğunu bildirmedeğinde, konutun kullanım hakkını, müşterek kullanılan konutta kalan eşe tek başına tahsis ettiği kati olarak tahmin edilir.

Ceza Kanunundan Alıntı

(40. StrÄnG (Ceza Kanunu'nu değiştiren kanun (Federal Almanya Resmi Gazetesi 2007 I S. 354))

Madde 238

Takip Yoluyla Taciz

(1) Bir insanı izinsiz olarak takip eden ve ısrarla

1. yakınına yaklaşan,
2. bir insan ile, kitle iletişim cihazlarını veya diğer iletişim araçlarını kullanarak veya üçüncü şahıslar üzerinden temas sağlamayı deneyen,
3. bir insanın kişisel bilgilerini haksız kullanarak o insan için mal veya hizmet siparişi veren veya üçüncü şahıslara o kişi ile irtibat sağlamasını isteyen,
4. bir insanın kendisi ve yakınlarının yaşamına, bedensel bütünlüğüne, sağlığına veya hürriyetine zarar vermekle tehdit eden veya
5. başka kıyaslanabilir bir eylem gerçekleştiren

ve böylece yaşam durumuna ağır derecede zarar veren hakkında üç yıla kadar hapis cezası veya para cezası verilir.

(2) Fail gerçekleştirmiş olduğu fiil ile, kurbanı, kurbanın yakını veya kurbana yakın olan başka bir kişiyi ölüm tehlikesi ile karşı karşıya bıraktığında veya sağlığına ağır derecede zarar verdiğinde fail, üç aydan beş yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

(3) Fail gerçekleştirmiş olduğu fiil ile, kurbanın, kurbanın yakını veya kurbana yakın olan başka bir kişinin ölümüne sebep verdiğinde, bir yıldan on yıla kadar hapis cezasına çarptırılır.

(4) 1 nolu paragraf kapsamına giren vakalarda, adli kovuşturma mercisi, kamu yararı açısından adli kovuşturmanın uygulanması gerektiği hükmünü verdiği durumlar dışında fiil sadece şikâyet başvurusu üzerine takip edilir.